

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kurczaparti-utca 31. szám,
hova a lap szellemi részét
illető közlemények, előfize-
tési pénzek és hirdetések is
küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket
a kiadóhivatal mérsékelt ár-
jegyzék szerint számít.

Egyes példányok

kaphatók lapunk nyomdájá-
ban valamint Stark Nándor
és Szigethy Z. könyv- és
papirkereskedésében.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 5 kr.

Felolvasó-szerkesztő és kiadótulajdonos:
SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető:
a kiadóhivatalban és lapkihordóink útján,
kik az előfizetési pénzek beszedésével is meg vannak bízva.

Az én ideálom.

Mindenki tudja, hogy egész életem munka és becsület volt, hogy közéleti küzdelmekben más, mint a közérdek által, soha nem vezéreltettem magamat, hogy mikor tisztviselő voltam, soha személyes előnyömet nem kerestem, sőt elmentem addig, hogy mint tisztviselő, még a statutumok szerint szolgálataim után járt személyes járulékaimat se vettem legtöbbször igénybe. Mint társulati tisztviselő pótdíjat — ami ma rendszer — soha nem kívántam, s mint erről a társulati számadások tanuskodnak, uti átalányom körén kívül teljesített szolgálataimról, soha uti számlát be nem adtam, s mint ilyen, azt hiszem egyedül álltam tisztviselő társaim között.

S mikor a társulat szolgálatából eltávoztam, bár nem tartoztam volna vele — a társulati anyagok könnyebb értékesítése céljából, tehát egyenesen a társulat érdekében nyújtott hitelekben fen maradt hátralékok fedezésére végkielégítésül megállapított járandóságomat a társulat rendelkezésére bocsátottam, hogy soha senki azon szemrehányással ne illethesse szolgálatomat, hogy utánam egy fillér hátralék maradt, melyért a társulathoz fáradni kell, hogy beszerezhesse. — Mindenki tudja ebben a megyében, hogy éjt-napot egygyétevő munkásságom által szerzett keresményem egy jelentékeny részét a köz- és egyesek érdekében soha meg nem tagadt fáradozás és elkerülhetetlen kiadások fedezésére fordítottam, anélkül, hogy egyébre gondoltam volna valaha, mint embertársaim becsülésére. — S hogy mégis kerültek emberek, kik nemcsak köztörekvéseim tisztaságában; de még egyéni becsületemben is igyekeztek meg meggyansíthatni, azon az egész megye területéről hozzám érkező nyilatkozatok szerint — jól esik vele eldicsekedni — mindenütt megbotránkoztak. — Sem a testületek, sem az egyesek kívánságának nem tehetek azonban eleget, hogy a megyei közvélemény igazi megnyilatkozásának — a hozzám beérkezett elismerések proklamálásával szabad folyást engedjek, mert a becsületnek elismerése részemre nem kitüntetés; mert becsületes embernek lenni kölelesség.

S ha mindenki megbotránkozik is rajta, én nem botránkozom meg, ha ellenem a tisztességes emberek részéről meg nem engedett fegyverekkel is küzdenek jeles ellenfeleim.

Nekem könnyű ezt nyugodt lelkiismerettel nézni; mert ebben a megyében talán senki sincs, aki nagyobb büszkeséggel mondhatná el, mint én, hogy közéleti szereplésem folyama alatt ha volt valakinek, nekem lett volna módom nagyurak és kormánykegyekkel előnyt biztosítani magamnak; de nekem egész életemen át egy kegy-

és egy előny volt az ideálom s ez az, hogy a nép, melynek érdekéért egész életemen át harcoltam, hitének teljes sértetlenségével legyen kénytelen elismerni azt, hogy ez az ember 20 év óta mindig egyformán beszélt és nem csalt meg senkit soha!

Ez az én ideálom, és ezen ideál szárnyaihoz Novák ur és táborának sara, nem ér fel soha!

Sima Ferencz.

Mi fáj? . . .

A pusztapéteri kérdésben Basa uradalmi inspektor is megnyilatkozott s azt mondja, hogy ő Sima Ferencz országos képviselővel a pusztapéteri határ megváltása kérdésében nem tárgyalt. Sajnáljuk az inspektor urnak ezt a hallatlan feledékenységét; mert hát ez az ügy éppen az inspektor által lett szóba hozva és lett közte és Sima Ferencz között beható megbeszélés tárgya. No de Novák ur védelme érdekében megbocsátjuk a tisztelt inspektor ur feledékenységét és itt elmondjuk az ügy megbeszélésének lefolyását s ezzel kapcsolatban az uradalmi tisztség fájdalmát, úgy amint azt Basa ur maga elmondta. — Előre kell bocsátanunk, hogy Sima Ferencz akkoriban, mikor a pusztapéteri felkeresték, első sorban is megszólította Szathmáry Ede ügyvédet, mint Basa Kálmán nászát, hogy legyen közbenjáró ezekben a dolgokban. Szathmáry kijelentette, hogy nem avatkozik a dologba; mert a „Szentesi Lap” oly élesen támadja az uradalmi tisztséget, hogy nem vár semmi eredményt a közbenjárástól.

Sima Ferencz ezután keresett egy embert, ki az örgróftól hivatva van az uradalmi tisztséggel szemben elfogulatlanul informálni s ez azt a tanácsot adta, hogy mielőtt Sima az örgróffal beszélne, tegyen kísérletet magánál a tisztségnél, melylyel éppen Novák miatt szóba sem akart állni, s az illető kijelentette Sima Ferencznek, hogy ha Basával nem boldogul, akkor ő alkalmat csnál arra, hogy Sima Ferencz az örgróffal találkozzván, az összes sérelmi kérdésekben tárgyalhasson.

Az illető elmondta, hogy Sima úgy van az örgrófnak bemutatva, mint oly fajta demagóg, ki már a népnek megígérte, hogy az uradalom földjét végtére is szét osztatja a nép között. Miért is az illető szükségesnek találta, hogy először ő beszéljen az örgróffal, mielőtt vele Sima Ferencz ezekben a kérdésekben személyesen érintkezik. — Ezek után kereste meg Sima Basa Kálmánt, hogy e megye gyűlést használják föl találkozássra.

Mikor Sima ezt a megkeresést intézte az inspektorhoz, semmit sem tudott azon otromba fellépésről, melyre Novák ur elszánta magát.

Sima megkeresésére Basa táviratilag válaszolt és Szathmáry házáat tüzte ki találkozási helyül. Ez megtörténvén, közel két órai eszmecsere után Pusztapéteri megváltása és Sándorfalva helyzetének javítására nézve elvi megállapodások jöttek létre. Pusztapéterinél azonban az inspektor urnak az volt a kifogása, hogy Sima Ferencz nemcsak az örgróftól eladni ígért területet, de a szőlőknek meg-

váltását is kívánja a közönség javára, sőt a Szobotka által bérelt 300 holdas parcellát is, pedig mint mondá, erre az örgróf nem hajlandó. Mert az örgróf már kimondta, hogy a szőlőket és a Szobotka-féle bérföldet, (mely pedig pusztapéteri határához tartozik) kivéve 700 ezer frtéért hajlandó a határt a község népének átengedni. S a tisztelt inspektor ur, ki erről egy pár nap alatt megfélekedezett, még azt is hozzátette, hogy ha Sima Ferencz e tekintetben fentartja a pusztapéteri fent jelzett kívánságát, akkor a megváltásból, hite szerint, nem lesz semmi. Sőt hangsúlyozta azt is, hogy Sima Ferencznek beavatkozása csak nehezíti a dolgot, mert a tisztségnek mely a nép iránt a legjobb indulattal (?) van, zokon esik az, hogy bárminő legyen a megoldás, a nép azt fogja mondani, hogy ez azért sikerült így; mert Sima beavatkozása kényszerítette az örgróft. Azután elmondta az inspektor ur, hogy az örgróf hajlandó lesz Sándorfalvának is eladni egy pár ezer hold földet; de hát itt is az a baj, hogy a nép azt fogja mondani, hogy: igen ad, mert Sima kény-

szerítette. Elmondta végre az inspektor ur, hogy a nép azóta, hogy Sima ott a képviselő, egész pretenzióval lép föl a bérföld követelésnél az uradalommal szemben és vannak olyanok, akik azt mondják, hogy: no ezután most már vége legyen a régi rendszernek, mert van ám emberünk, ki az urakat ellenőrzi. Az ilyen fajta embernek ezután nem ad az uradalom földet, hanem utasítja, hogy: menjenek Simához. Sima Ferencz erre azután kijelentette, hogy ha az a hiúság busítja az uradalmat, hogy Simának tulajdonítja a nép, ha az örgróf javít a helyzeten, kész elmenni a néphez és felvilágosítani, hogy ez az egész az örgróf nagylelkűsége (mi nélkül célt érni úgy se lehetne) és az uradalmi tisztség emberbaráti fáradozásának az eredménye.

Nem ér az uram semmit, ugymond az inspektor, az a nép annyira fanatizálva van az ön nevével, hogy semmi jót nem vár ön nélkül.

Basa ur végre megígérte, hogy a legközelebbi idő alatt beszél az örgróffal Sándorfalva érdekében. Soha se tagadja tehát a tisztelt inspektor ur a dolgot; sőt örüljön rajta, hogy az megtörtént; mert ennek végtére is meg kell történnie; mivel az uradalom minden hatósága jogosult ugyan; de ennek gyakorlása nem méltó Pallavicini örgrófnak nemes emberbaráti érzéstől vezérelt lelkéhez.

Vármegyei közgyűlés.

(Folytatás.)

A 15 éven alóli gyermekeknek a korcsma látogatástól való eltiltását célzó szabályrendelet heves vitát provokált.

Sima Ferencz azt indítványozta, hogy a szabályrendelet érvénye ne terjesztessék ki Szentésre; bizza rá a megye a városra, hogy alkosson magának — ha szükségét látja — ilyen szabályrendeletet.

A pákulicz „mezei hadak” a Sima beszédje alatt botránnyosan viselték magukat, folytonos köz-

beszólásaikkal és sületlen megjegyzéseikkel zavarták a szónokot. Különösen virtuskodott „Gusztai bíróság”, aki mióta visszaadta neki az uradalom a tőle elvett haszonbérés földet, szinte undorító módon nyalogatja a Novák József talpát, hogy méltóvá tegye magát a konczra. A rakoncztatlankodásra még maga Fekete Márton is bosszankodva csóválta a fejét, s egyre csitotta a „legényeit”, hogy „ne gyerekeskedjenek, nem járja az”. De az alispán — aki egy kis időre elfoglalta az elnöki széket — süketnek és vaknak tette magát, s némán ült a helyén, mintha az egész komédia nem érdekelné. Sima Ferenc rá is szólt, hogy még is csak furcsa gusztusa van, hogy ilyen rakoncztatlankodást eltűr.

Sima után Fekete Márton szólalt fel, azt vitatván, hogy a szabályrendelet hatályát Szentesre is ki kell terjeszteni. Hasonló értelemben beszélt Cicatriczis Lajos főjegyző is.

Kálmán Mihály emelkedett föl szólásra, de a pákuliczok olyan lármát csaptak, hogy Kálmán Mihály indignálódva kiáltott rájuk: „szégyeljék meg magukat, hogy iskolázott ember létükre nevetlenkednek”. „Szégyelje meg magát maga” rikoltozott bőszültén Novák József, és a főispán — ki ismét átvette az elnöklést — rendre utasította . . . talán Novákot, vagy a többi rendetlenkedő pákuliczot? Oh, de hogy. Rendre utasította Kálmán Mihályt. Ilyen igazságosan kezeli a mi főispánunk az elnöki hatalmat.

Kálmán Mihály beszéde után — aki maga is szükségesnek tartja a szabályrendeletet — megtörtént a szavazás, s a többség elfogadta a statutumot akként, hogy annak hatálya Szentesre is kiterjesszessék. A Szentes város és a vármegye között a vámszedési jog szabályozása tárgyában létesült egyességet Albertényi Antal főszámvevő módosítani kívánta volna, mert — szerinte — az egyesség a vármegyére hátrányos. Sima Ferenc erre azzal replikázott, hogy hiszen a föltételek megállapítása az alispán és a főszámvevő közbenjöttével történt. Balogh János pedig arra hivatkozott, hogy a főszámvevő minden bizonyíték nélkül, csak úgy a levegőből állítja, hogy a megállapodás a megyére hátrányos; ilyen pusztá állításra pedig merő abszurdum volna ezt a dolgot — mely már évek óta huzódik — megint elejéről újra kezdeni; különben is a kezelési módot a vármegye bármikor megváltoztathatja. Hasonló értelemben beszélt az alispán is, mire a közgyűlés elfogadta az egyességet.

A községi születésnők díjazásának megállapításánál Balogh János azt hangsúlyozta, hogy a születésnők évi fizetését magasabbra emeljék a községek,

s a látogatási díjakat mérsékeljek; amit a közgyűlés helyesléssel fogadott.

Az elhunyt vármegyei I-ső alszámvevő, Horváth János özvegyének a férje egy évi fizetését 900 frtot szavazott meg a közgyűlés végkielégítésül.

Szentes városnak a Feiler Márton volt fogyasztási-adó kezelővel való elszámolása jóvá gyatott.

Rá került aztán a sor a villanyvilágítási szerződésre. A pákuliczok egész dühvel vetették magukat erre az ügyre. Fekete Márton személyesen járta sorba a pákulicz mezei hadak legénységét, szivrehatóan kérve őket, hogy az Istenért, haza ne menjenek addig, amíg ezt a dolgot le nem szavazzák. Hiszen kedvező az alkalom, a szentesiek nem rukkoltak be, s a megjelentek egyrésze is haza szállingózott; nosza, csináljunk egy apró stiklit. És csináltak is.

Először Cicatriczis főjegyző farizeuskodott, sunyi ábrázattal előadván, hogy ez a tárgy föl van ugyan vére a tárgysorozatban, de az állandó választmány, nem tárgyalta; adassék ki tehát az állandó választmánynak, hogy a jövő közgyűlésre terjessze be határozati javaslatát.

Feketének, Nováknak és az ő dárdásuknak: „Gusztai bíróság”-nak csak úgy ragyogott az arca a kaján örömtől erre a közösen kieszelt rabulista fogásra; sőt a főispán bajusza alatt is ott játszadozott egy alattomos kárörvendő mosoly.

Szánthó Lajos szabatos beszédben, tiszta logikával bizonyította be, hogy ebbe a dologba már nincs semmi beavatkozási joga a vármegyének, mely a szerződést már előzőleg elfogadta. A miniszter kívánt némi módosításokat, amiket a város teljesített; most már csak a miniszternek van joga megbírálni, hogy kívánságának elég van-e téve? Minden további tárgyalgatás nélkül tehát terjessze föl a vármegye az ügyet a miniszterhez.

Fekete Márton a személyes gyűlöletből habzó ajakkal, idegesen beszélt a Szánthó felfogása ellen. Szerinte első ízben „könynyelműen, meg gondolatlanul” hagyta jóvá a törvényhatóság a szerződést; most reparálja ki ezt a hibát azzal, hogy odázza el a határozathozatalt a jövő gyűlésre.

Joggal elvárhattuk volna, hogy a főispánnak lesz egy rendreutató szava arra a goromba vádra, hogy a törvényhatóság hebehurgyán határozott a szerződés jóváhagyása alkalmával; de hát Tallián Bélában erősebb a szilaj gyűlölet Szentes város iránt, annál a tiszteletnél, melylyel a vezetése alatt álló törvényhatóság tekintélyének és méltóságának tartozik. Tehát minden megjegyzés nélkül hagyta a Fekete Márton dühös támadását.

Udvardi Sándor ugyanazon szellemben beszélt, mint Szánthó Lajos. Beszédjébe bele is kiabáltak a pákuliczok.

Ecseri Lajos dr. utalt arra, hogy ha első ízben jóváhagyta a szerződést a törvényhatóság, most, amikor a miniszter által kívánt módosítások is megtétek, semmi indok sincs az akadékoskodásra; tehát a szerződés terjesztessék föl a miniszterhez.

Filó Tihamér dr. erélyesen kikelt a vidékiek magartása ellen, akik jobban akarják tudni Szentes érdekét, mint maguk a szentesiek. Hevesen kikelt az ellen a törekvés ellen, mely minden alapos ok nélkül huzni-halasztani akarja ezt a sürgős dolgot. Feketének szemére lobbantotta, hogyha olyan behatóan kíván foglalkozni az ügygyel, miért nem tette azt, ott, ahol bőséges alkalma lett volna rá — a városi közgyűlésben. S aztán — ugymond — azok, akik mindig föltétlenül megbiznak a kormány bölcsességében, s minden előtt térdet-fejet hajtanak, ami felülről jön, miért nem bizzák a döntést a miniszterre? Vagy ha már érvényesíteni akarják a saját feneketlen bölcsességüket is, akkor menjenek bele rögtön az érdemleges tárgyalásba.

Balogh János azt a közvetítő indítványt tette, hogy másnap reggel 9 órakor tárgyalja le az ügyet az állandó választmány, s 10 órakor tárgyalja a közgyűlés. Egyszersmind óva intette a törvényhatóság tagjait, hogy az ilyen közkérdéseket ne vigyék át a pártarcok és a személyeskedés terére.

Fekete Márton a Balogh János beszédjének ez utóbbi része által találva érezte magát, mert nyomban elkezdett mosakodni, hogy őt nem vezetik személyes motívumok. Persze, ezt még maga se hitte el; de hát pilátusi kézmosás nélkül ő már nem tud beszélni.

Filó Tihamér dr. és Szánthó Lajos még egyszer megkísérelték a falra hányni a borsót; de a többség a jövő gyűlésre halasztotta az érdemleges tárgyalást.

Balogh János most már azzal az indítvánnyal állt elő, hogy ez ügy tárgyalására — tekintettel annak sürgösségére — még február hó folyamán egy rendkívüli közgyűlés tartassék.

Fekete Mártonék szörnyű savanyu arcot vágtak ehez az eszméhez; de megvizsgálták őket a főispán. Ő — ugymond — annyira el van foglalva, (valószínűleg a taktikázással. Szerk.) hogy február havában semmi esetre se tarthat rendkívüli közgyűlést, hanem majd összehívja azt márczius első felében, amikor a közigazgatási bizottság ülése lesz.

Ezután megcsappant érdeklődéssel folyt az ülés esti félhét óráig; de a tárgysorozatból még másnapra is maradt jócskán.

A „SZENTESI LAP” TÁRCÁJA.

Jó barátok és ellenségek.

— Regény — 78. foly.

Irt: Sima Ferencz.

Bene Tamás távozása után Papp Ignác azonnal táviratozott Domborkára, hogy az ott állomásozó huszárezred két tisztje rögtön jöjjen Kállóra. Brand huszár százados és Fokti főhadnagy már délután két órára megérkeztek. A tisztek lóháton jöttek és mondhatni lövésztében: mert Domborkán mely 40 kilométerre esik Kállótól, féltzenkét órakor kézbesítették a táviratot, melynek szövege a következő volt:

„Jöjjetek azonnal, a legkinosabb helyzetben vagyok.” N á c z i.

A tisztek csak félig-meddig kénytelenek magukat körül és felkeresték Madarassy Pált, ki egy percze se hagyta el délelőtt óta a házat; mert tudta, hogy Papp Ignác provokáltatja. — Tehát várta a megsértett képviselő segédeit.

Madarassy két helybeli ügyvédet bizott meg képviselőletével, utasításul adván nekik, hogy minden feltételt elfogadjanak, mit az ellenfél követel.

Papp Ignác feltételül azt akarta segédei által proponáltatni, hogy 20 lépésről löjjenek egymásra mindaddig, míg az egyik fél el nem pusztul.

Brand kapitány ezt nem fogadta el, kijelenté, hogy ez nem párbaj, hanem harcz életre és halálra.

Végmegállapodás tehát az lett, hogy 25 lépésről 5-5 lépés előlépés jogával lönek egymásra 3-szoros golyóváltással, s ha sérülés nem történék, akkor

kardra megy a verekedés végkimerülésig. A kardvívásnál nehéz huszár-kardok használtatnak.

Madarassy segédei elfogadtak minden feltételt. Kálló sokkal kisebb város, hogy sem azonnal fel ne tűnt volna a két huszártiszt megjelenése.

„Párbaj lesz, Papp Ignác és Madarassy Pál között életre halálra.” — Ez a hír futotta be egyszerre a várost, s ez a hír beszívárgott Bene Tamásék mindenkitől elzárt házához is. Irén vette a hírt a háznál először is a szoba leány utján, ki igen nagyra becsülte Papp Ignácot és nyomban meg is tette azt az ajánlatot a kisasszonynak, hogy akadályozza meg ezt a horzasztó harczot, melynek még Papp Ignác eshetik áldozatul.

Irén már felkelt az ágyból, mikor ezt hallotta; de szobáját még nem hagyta el. A lázas izgalomtól kimerült leány halálsápadtan rogyott egy székre, mikor a drámai ujságot hallotta. De erejét csakhamar összeszedte és sietett apja szobájába, ki ebéd után lévén, kényelmesen heverészett egy divánon és ujságot olvasott.

— Ezt meg kell akadályozni, kiáltott a leány s arca halálos sápadtságtól remegett.

Bene Tamás ijedten ugrott föl, hát mi történt? — Élet-halálra verekszik Papp Ignác Madarassyal.

Bene Tamás egyszerre tudta, hogy miért tiltakozott a mai ebéd ellen Papp Ignác. — De ő nem vette a dolgot oly drámai hangulattal, mint leánya.

— Hát megverekszenek, mondá hidegvérrel. — Férfi mind a kettő.

— Ennek nem szabad megtörténni, kiáltott Irén. Miattam vivnak és én nem akarom.

— Ezt nem lehet megakadályozni gyermekem,

A kihívó bizonyosan Madarassy és egy Papp Ignác csak gyáván nem huzódhatik félre.

— De hátha szerencsétlenség történik? kérde remegve a leány.

— En Papp Ignácot nem félttem.

— S ha mégis ő esik el? — kérde Irén aggodó hangon.

— Az nem lehet. — Felelt Bene Tamás egész határozottsággal.

— Ha tudnám, szólt a leány alig hallható hangon, két kezét pedig szivére szorítá, hogy szive dobogását elnémitsa. — Én irok neki, mondá végre Irén, irok.

— Kinek?

— Papp Ignácznak, hogy ne menjen ki, ne kockáztassa életét. Azzal Irén sietve hagyta el apja szobáját és saját szobájába rohant, hol író-asztal mellé ült és irt Papp Ignácznak, hogy ne verekedjék. — Érte tegye meg.

Papp Ignác éppen akkor ült kocsira egyik segédevel, hogy a Pátri erdőbe hajtsanak, hol a pisztoly-párbajnak kellett megtörténni, mikor Bene Irén szobaleánya oda érkezett és a levelet átadta az ifjunak, ki mohón tépte fel az illatos levélborítékot.

„Ne kockáztassa életét, ezt meg nem engedhetem.” Ezek voltak a levél utolsó szavai. Papp Ignác ajkához nyomta a levelet és azt mondta a szobaleánynak, hogy mondja meg a kisasszonynak: „Holnap ebédre ott leszek.”

Azzal két kocszi kigördült az udvarról. Az első Papp Ignác ült Brand századosal, a másikon Fokti főhadnagy Bálinti főorvossal.

(Folytatása következik.)

Másnap kongott a terem az ürességtől. A bizottsági tagoknak alig egy tizedrésze jelent meg.

Érdekesebb vita csak a szolgabírói székhelyek kérdésénél merült föl. Az állandó választmány azt javasolta, hogy Mindszentre helyeztessék át a szolgabírói, ellenben Dorozsmán maradjon meg.

Ezzel merő ellentétben Burg Dénes a mellet kardoskodott, hogy Mindszentre meg kell hagyni a szolgabírói, de Dorozsmáról Szegedre kell vinni.

Sima Ferencz nem kívánja a vármegyei községek fejlődését megakasztani, s azért mind a két szolgabírói a mostani helyén óhajtja meghagyni; Dorozsmán különösen azért, mert bár tagadhatatlan, hogy Szeged volna a földrajzi központ, de a földolozás, hogy idegen törvényhatóság területére ne vigyük a vármegyei hivatalokat.

Hasonló értelemben szólott Fekete is; míg a főispán Szeged mellett tartott egy kortesbeszédet. De biz a többség leszavazta a főispánt.

Fontosabb volt még a szentesi szegény menház kérdése. A városnak ebben az ügyben hozott határozatát helyben hagyták.

A tárgysorozat többi pontján gyorsan átnyargaltak, s az ülés még délelőtt befejeztetett.

Városi közgyűlés.

Rövid, de érdekes közgyűlése volt a városi képviselőtestületnek f. hó 15-én.

A napirend előtt Burián Lajos polgármester bejelentette, hogy leérkezett immár a kereskedelmi miniszternek az a rendelete, mely megengedi, hogy az országos vásárok a régi szokás szerint szombaton és vasárnap tartassanak. A közgyűlés ezt örömdetes tudomásul vette, s a közbenjárásért Balogh Jánosnak, s a rendeletért a miniszternek köszönetet szavazott.

Azuán előterjesztette a polgármester, hogy Temesváry Antal és több városi képviselő egy nagy fontosságú irásos indítványt adott be. Ebben az illető képviselők utalnak arra a huzavonára, melyet a vármegye közgyűlése a villanyvilágítási szerződéssel szemben tanúsított; és hivatkoznak arra, hogy a vármegye kormányzata szembeálló ellenséges indulatot tanúsít a város iránt, s a városi képviselőtestület határozatait — a megyei tisztikarból, községi jegyzőkből, uradalmi bérlőkből és egyéb hasonló elemek szövetségéből alakult párttal — ok nélkül és mindenféle alaptalan ürügy alatt rendszeresen leszavaztatja. E sajnós tapasztalatok folytán indítványozzák, hogy mondja ki a képviselőtestület, hogy a petroleum világítást a f. hó végével beszünteti, s a város közteteit és utcáit mindaddig világítatlauul hagyja, míg a felsőbb hatóságok a villanyvilágítást nem engedélyezik; mondja ki egyidejűleg a képviselőtestület azt is, hogy a vármegye akadékoskodó viselkedése folytán elérkezettnek látja az időt arra, hogy a városnak önálló törvényhatósággá leendő átalakulása iránt már megindított mozgalmat mielőbb befejezésre juttassa; e végből a polgármestert a szükséges javaslatok előterjesztésére utasítja.

A felolvasott indítványt általános helyesléssel fogadta a közgyűlés; de a polgármester megjegyezte, hogy azt — felfogása szerint — most nem lehet érdemileg tárgyalni.

Szánthó Lajos elvileg föltétlenül helyesli az indítványt; ami azonban a villanyvilágítás kérdését illeti, czélszerűnek látná, ha még egy kísérlet lenne a város, és küldöttésgileg felkérné a belügyminisztert, hogy kívánja fel az iratokat, és közvetlenül intézkedjék a szerződés' jóváhagyása iránt, mivel itt már csak a miniszteri módosítások teljesítéséről lévén szó, a vármegyének nincs beavatkozási joga.

Hasonló értelemben szól Temesváry Antal és Udvardi Sándor; s e felfogáshoz csatlakozik a polgármester is.

De Balogh János abban a véleményben van, hogy várjunk még pár hétig a retorzióval, mert a főispán megígérte, hogy márczius első felében rendkívüli közgyűlést tart ennek az ügynek az elintézésé végett. Egyelőre tehát tart. a függőben az elhatározást, s a Temesváry Antal és társai indítványát csak a jövő közgyűlésen vegye tárgyalás alá a képviselőtestület.

Ezt az indítványt elfogadták, s így egyelőre nem sötétség, hanem csak félhomály fog uralkodni utcáinkon.

Ezután a boldogult Nagy Imre tanácsnok elhalálozását jelentette be kegyeletes szavakkal a polgármester; s indítványára egyhangulag kimondatott, hogy az elhunyt érdemes tisztviselő elhunyt fölértett fájdalmát jagyzókönyvében örökíti meg, s a gyászoló özvegynek részvétét fejezi ki a képviselőtestület.

A gazdasági tanácsnokságra egyhangulag Novobáczky Győző mérnök helyettesített.

Az ártézi kutak furása iránt kötött, s lapunkban már ismertetett vállalati szerződést jóváhagyta a közgyűlés.

Az 5-ik gyógytár ügyében leérkezett elutasító belügyminiszteri rendelet, Udvardi Sándornak azon megjegyzésével, hogy ezt az ügyet később ismét szőnyegre hozza a képviselőtestület — ezuttal tudomásul vétetett.

A többi, jobbára kisebb jelentőségű tárgy elintézéséről, tér szűke miatt, nem referálhatunk. Egyébiránt nem történt semmi különösen fölemlítésre méltó.

Helyi és vegyes hírek.

— **Rendkívüli közgyűlése** lesz hétfőn, f. hó 19-én a városi képviselőtestületnek, 54 városi képviselő irásban beadott indítványa folytán. A napirend egyetlen tárgya az az indítvány lesz, hogy a villanyvilágítási szerződés jóváhagyása iránt küldjön a város egy deputációt a belügyminiszterhez.

— **Balogh János és az egyházpolitika.** A helybeli rom. kath. egyháztanács — mint értesültünk — dr. Ulár István apátplebános vezetése alatt küldöttésgileg kérte föl Balogh János országgyűlési képviselőt, hogy az egyházpolitikai törvényjavaslatokat ne szavazza meg. Balogh János szívesen fogadta a küldöttésgileg, de a hozzá intézett kérésre határozott választ nem adott. Beszédének lényege az volt, hogy az egyházpolitikai kérdésben állásfoglalását a fejlemények fogják szabályozni.

— **Államfogoly jelöltek.** Az „Egyetértés” szombati számában olvassuk, hogy az igazságügy miniszter felszólította ij. Ábrányi Kornél, Münich Aurél és Sima Ferencz országgyűlési képviselőket, hogy a párbajvétségért rájuk szabott állampolgárságot f. hó 25-én kezdjék meg. Ez a hír annyiban eltér az igazságtól, hogy nem a miniszter, hanem a budapesti államügyészség adta ki a kérdéses rendeletet. Nem lehetetlen azonban, hogy a miniszternek is tudtával van a dolog, mert hát — az igazat megvallva — Ábrányi Kornél és Sima Ferencz abban a — nem épen alaptalan — gyanuban állnak, hogy . . . nem szavazzák meg az egyházpolitikai javaslatokat, s így a kritikus napokban való eltávolításuk a parlament színpadáról párttaktikai szempontból kívánatosnak látszik. Pedig ki tudja? Hát ha — Ábrányi Kornél még is megtérne, és csatlakoznék a kormánymentő ellenzékhez?

— **A Novák József és a „Szentes és Vidéke”** ellen megindítandó sajtóperben lapunk felelős szerkesztője, képviselével a hirneves kriminálistát, Gyórfy Gyula országgyűlési képviselőt bizta meg.

— **„Szerte nézett, s nem lelé honját a hazában.”** Pompásan rá illik ez a mondás Bánfalvi Lajosra, aki még a — pákulicoknak sem kell. Az izr. nőegylet hangversenyén ugyanis mindháron szerepelni akart a jó ur. Ki is kürtölte a saját lapjában, hogy ő is fog szolgálni valami szellemi csemegével a koncert közönségének. De a nevezett nőegylet vezető tényezői — akiket még az irigység se vádolhat ellenzéki szimpátiákkal — megdöbbenek ettől a nagy szivességtől, és egy cseppet se kértek belőle: mivel — talán nem is alaptalanul — féltették ettől a szerepléstől a jótékonycélu estélyi sikerét. Így aztán szépen kifejeztették Bánfalvit a programmból; ami az estélynek bizonyára mindentekintetben előnyére válik.

— **Statistika az árvákról és gondnokokról, s azok vagyonáról.** Az 1893-ik évb. gyámság alá került 248 árva; gondnokság alá helyeztetett 4 egyén; gyámság alól felszabadult 219; gondnokság alól felmentetett 3; gyámság alatt maradt az év végén 2624; gondnokság alatt pedig 38. A gyámság és gondnokság alól felszabadult 222 egyén közül vagyonnal bir 118, vagyontalan 104. Az 1893-ik évb. nyilvántartásban állott: ház- és földbirtok 229,945 frt 85 kr. Csupán házbirtok 27165 frt. Csupán földbirtok 142,645 frt. Összesen: 399,755 frt 85 kr. Az év folyama alatt a nyilvántartásból töröltetett: ház- és földbirtok 29,956 frt 55 kr. Csupán házbirtok 3869 frt 75 kr. Csupán földbirtok 12159 frt 90 kr. Összesen 45986 frt 20 kr. Az év

végén nyilvántartásban maradt: ház- és földbirtok 199,989 frt 30 kr. Csupán házbirtok 23295 frt 25 kr. Csupán földbirtok 130,485 frt 10 kr. Összesen 353,769 frt 65 kr. Ennyi lelket és ennyi birtokot nyilvántartani bizony nem kis fáradsággal jár.

— **Jótékonycélu hangverseny.** A szentesi izr. nőegylet által márczius 3. a Kass-szállóban rendezendő hangverseny programja a következő: 1. Fesca A. XI. Trió előadja a szegedi triótársaság. 2. Enek. H. Pauli Mariska urnő. 3. Vig magánjeleket: Előadja Greskovits Eleonóra kisasszony. 4. Liszt. Rapsódia. Zongorán előadja Czukor Simon ur. 5. Humoristikus felolvasás Kemechey Jenő ur által. 6. Sarasate. Faust ábránd hegedűn előadja Szommer Endre ur zongorán kíséri Czukor J. ur. 7. Enek. H. Pauli Mariska urnő. 8. Mendelsohn D. moll trió előadja a szegedi triótársaság. Kezdeté fél 8 órakor. Jegyek előre válthatók Wellisch V. és Bányai József utódai urak üzletében. Helyárak: Számozott ülőhely 1 frt 50 kr. számozatlan ülőhely 1 frt 20 kr. állóhely 1 frt.

— **A leányiskola koncertje.** A polgári leányiskola növendékei, a tantestület vezetése alatt, f. évi márczius 4-én délután a Kass szálloda nagytermében, hangversenyt rendeznek. A hangverseny műsora énekszámokból és szavaltokból van összeállítva. A tiszta jövedelem az iskola részére beszerzendő hzmóniumra fordítatik. Fölvizjuk a közönség, s különösen a szülők és a tanügybarátok figyelmét ez érdekes hangversenyre.

— **Az állami ménék** f. hó 17-én megérkeztek. A fedeztetés megkezdéséről azonban még nem kaptunk hírt.

— **Az apaállatok** megvizsgálását a f. évi márczius havában teljesíti az arra hivatott bizottság. Figyelmeztetjük az érdekelt tulajdonosokat, hogy apaállataikat még a folyó hóban bejelentésük a kapitányságnál, mert csak a február havában bejelentett állatok kerülnek vizsgálat alá. A később teendő bejelentéseket nem veszik tekintetbe.

— **Eltűnt pénz.** Szegvár községénél Orosz János adóügyi jegyző által f. hó 13-án megejtett rovincsolás alkalmával azon tapasztalatra jöttek, hogy a községi pénztárból 465 frt 50 kr. eddig ki nem derített módon, eltűnt, — minek folytán Salánki István pénztárnok állásától felfüggesztetett. A f. hó 16-án megejtett képv. testületi közgyűlés a pénztárnoki állást Gémes Istvánnal töltötte be ideiglenesen.

— **Községi képviselő-választás Algyőn.** Mint levelezőnk értesít bennünket, Algyőn f. hó 16-án 4 községi képviselőt választottak. Megválasztották pedig: Bozóki Lajost, Faragó Mihályt, Kovács Sándort és Kovács Mihályt, kik mindnyájan lelkes hívei az ellenzéknek. Pákulicz részről csak egyetlen egy szál szavazót bírtak fogni. Ez a gyászmagyar is közneveltség tárgya volt.

Elhaltak névsora.

Szentes, 1894. február 10-től február 17-ig.
Mácsai Mária 24 éves vesebetegség. — Mosó Katalin 36 éves tüdővész. — Smazál Terézia 34 éves vesebetegség. — Nagy Imre 52 éves agyszélhűdés. — Bártus József 9 hónapos gyomor-bélhurut. — Balogh Erzsébet 10 hónapos höröglob. — Kupeczik János 57 éves veselob. — Biki-Nagy Kálmán 4 hónapos ránggörcs. — Smazál József 63 éves agyszélhűdés. — Kelenczés Zsófia 6 hónapos ránggörcs. — Pataki Eszter 3 hetes születési gyengeség. — Udvardi Anna 16 hónapos tüdőhurut. — Korsós Lidia 19 éves elvérzés. — Böszörményi János 78 éves májbetegség. — Sulcz Pál 77 éves szivszélhűdés.

Szentesi piaci árak.

Szentes, 1894. február 17.

A mostoha időjárás és külföldi jobb jegyzések következtében a buza ára kissé szilárdabb lett.

Arpa kukoricza szinte jó keresletnek örvend. Hizott sertések, jól kihizottak szinte kerestetnek. Csak-hogy nagyon meg vannak fogva.

Az árak a hét folytán következőleg jegyezhetők: Buza 79—80 klós mm. 7 frt. 78 klós mm. 6 frt 90 kr.

Arpa k ble 4 frt 80 kr. mm 5 frt 80 kr. Kukoricza köble jóminőségű 3 frt 90 kr. 4 frt hibás 3 frt 50 kr. 3 frt 70 kr.

Szalonna mm. 43 frt. Hizott sertés tiszta vágásra 43—44 kr. különként számítva.

Nyilttér.

(E rovatban közöltékért nem vállal felelőséget a szerk.)

Figyelmeztetés.

Tudomására hozom a n. é. közönségnek, hogy a

Kühne-féle

világhírű gazdasági gépgyár kizárólagos képviselőjét Szentés városra és vidékére bizva, mindenkor gazdag raktárt tartok vásártéri házamnál mindennemű, a legkitűnőbb szerkezetű gazdasági eszközök és gépekből, melyeket nálam a vásárló gazdaközönség előre megtekinthet, az arra valókat jóságukra és kitűnőségükre ki is próbálhatja és így mindenesetre meg van óva attól, hogy általa előre nem látott, mert itt raktáron nem tart, esetleg rossz minőségű gépek bevásárlásáról megcsalódjék.

Ammennyiben pedig úgy értesültem, hogy Szentésen és vidékén, mint más években, ezuttal is ismét sok olyan ügynök utazgat szerte a tanyák közt, akik a gazdaközönségnek gazdasági gépeket ajánlgatnak megvételre, ez okból a saját érdekében arra figyelmeztetem a t. közönséget, hogy általa előre nem látott és ki nem próbálható gazdasági gépek vásárlásától annyival inkább óvakodjék, mivel nagyon könnyen érheti e részben csalódás, sőt -- rossz és hasznavehetetlen gép birtokába jutván ily ügynökök révén -- nagyobb károsodás is.

Mert ha valaminél, a gazdasági gépeknél bizonyul be annak igazsága, hogy nem az árban jutányosabb az olcsóbb is és az árban magasabb mindenkor olcsóbbá válik kipróbált jósága által.

Szentésen, 1894. február hó.

Pollacsek Ferdinánd.

Meghívás

a Csongrádmegyei takarékpénztár részvénytársaság 1894. évi márczius hó 10-én délelőtt 10 órakor Szentésen saját helyiségében (Hariss ház) tartandó

III-ik évi rendes közgyűlésre.

Tárgysorozat:

1. Zárszámadosok előterjesztése, az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentésével, a a tisztá nyereségy felosztása iránt határozat hozatal és a felmentvény megadása.

2. Az alapszabály értelmében előterjesztett indítványok tárgyalása.

3. Két üresedésben lévő igazgatósági tagsági állás betöltése és az alapszabályok 40. §-a értelmében kilépő négy igazgatósági tag választása.

4. Egy felügyelő bizottsági tagnak választása.

5. Jegyzőkönyv hitelesítésére küldöttség kinevezése.

Az eredeti mérleg és zárszámadosok a mai naptól a közgyűlés napjáig az intézet helyiségében a tisztelt részvényes tagok által megtekinthetők.

A közgyűlésen szavazati jogaikat csakis azon részvényes tagok gyakorolhatják, a kik az alapszabályok 30. §-a értelmében, igazolványukat a közgyűlést megelőző 8 nap alatt az intézet pénztári hivatalában átvették.

Szentésen, 1894. február hó 16-án.

Balogh János,

1V3

elnök.

Hoffer Lőrincz örökösei féle-ház

Szent György naptól fogva bérbe adandó. Értekezhetni Scheinberger és Popper bérkereskedői üzletben, ref. eklézsia bérház. 1V3

Tóth Ottilia Pain Istvánné

I. t. 68. sz háza kedvező feltételek mellett eladó, ugyanott 3 szobára való jó száraz hajó padló deszka és 10 kocszi homok van eladó. Értekezni Hufnagel Jakab vm. állatorvossal a czéházal átelleni I. tized 221. számú lakásánál. 3V3

618—aü 894. Szentés város adóhivatalától.

Hirdetmény.

Az 1894. évre szóló I. II. oszt. ker. adókiivetési lajstrom Szentés város adóhivatalában a f. évi február hó 19-től február 26-ig oly figyelmeztetéssel lesz közszemlére kitéve, hogy mindazok, kik a kiivetésben meg nem nyugszanak, felszólamlásait, és pedig:

a) azon adózók, kik az ezuttal kiivetett adónemmel már a múlt évben is meg voltak róva, a lajstrom kitételének napjától;

b) azon adózók pedig, kik a most kiivetett adónemmel a kiivetési évben először rovatáltak meg, az adótarozásaiknak az adókönyverskéikben történt bejegyzést követő 15 nap alatt a városi adóhivatalban benyújtatják.

Megjegyeztetik, hogy a határidőn túl elkésve beadott felszólamlások figyelemből vétetni nem fognak.

Szentésen, 1894. február 17-én. 1—3

Bugyi Antal,

h. aü. tanácsnok.

Meghívás.

A „Szentési Kölcson Segélyző Szövetkezet” f. é. márczius 4-én délelőtt 10 órakor az ipartestület (czéhház) termében

évi rendes közgyűlést

tart, melyre úgy az 1891., 92. és 93. évi mint a folyó évben belépett új részvényes tagok ezennel meghivatnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgató jelentése az igazgató tanácsnak 1893. évi működéséről és a szövetkezet üzleti viszonyairól.

2. A felügyelő bizottság jelentésével kapcsolatban az 1893. évi zárszámados betérjesztése s úgy az igazgató tanácsnak, mint a felügyelő bizottságnak a felmentvény megadása.

3. Az 1894. évi költségvetés tárgyalása.

4. Az igazgatótanács javaslata az alap. szabályok módosítása iránt.

5. Egy felügy. biz. tag választása.

6. A közgyűlés előtt legalább 3 nappal az igazgatótanácshoz benyújtott írásbeli indítványok tárgyalása.

7. A jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes tag kiküldése

Az 1893. évi zárszámados 8 nappal a közgyűlés megtartása előtt a szövetkezeti tagoknak a szövetkezet helyiségében (Kanász N. Antal szabó iparos házában) rendelkezésére áll.

Szentésen, 1894. évi febr. 17-én.

Balázsovits Norbert,

igazgató.

Bérbe adó lakás.

Bellehem utca I. t. 412 számú Volfinger-féle házban két szoba és hozzátartozóval Szent György naptól fogva haszon bérbe kiadó 1V3

Horváth János örökösök 2V2

fábiáni 103, és a zuhogónál 45 katasztrális hold földjük vetéssel együtt Szent-Mihály-napig haszonbérbe kiadó. — A zuhogónál kukoriczának vagy dinnyének 25 hold földjük van felszántva. Továbbá az örökösök kurczaparti házuknál 4 szobás lakás az ehez tartozó melléképületekkel együtt haszonbérbe kiadó vagy örök áron is eladó. Értekezni lehet a kurczaparti I. t. 163. számú háznál.

Dr. Ecseri Lajos

I. tized 235. számú, Pál Sámuel-féle házában, a jelenleg Jakó Mihály által bérelt két üzlet-helyiség és lakás folyó évi ápril. 24-étől fogva bérbeadandó. 3V3

Értesítés.

Van szerencsém a n. érd. közönség szives tudomására hozni, hogy a Hegedűs testvérek czég társaságból barátságos ki egyezés útján kiléptem és ezután önállóan fogom iparágamat folytatni, ezt igyekezni fogok jó, pontos és jutányos munkámmal kiérdemelni, kérve a n. érd. közönség szives pártfogását. Egyszersmind tudatom, hogy a Kossuth-téri sarkon a volt Burián-féle helyiségben egy, minden igényeknek megfelelő, festék- és ecsetáru s ezzel kapcsolatban fűszer-üzletet rendezek be.

Különösen felhívom azon iparosok figyelmét, kik szükségletüket nálam fedezhetik, egy próba-vásárlásra, hogy meggyőződhetnek áruim kitűnőségéről.

Továbbá tudatom a n. érd. közönséggel, hogy üzletemben mindennemű szobaczegefestés és mázoló-munkát elfogadok, magamat a n. érd. közönség szives pártfogásába ajánlván.

Szentés, 1894. február hó.

Tisztelettel:

1V3

HEGEDŰS IGNÁCZ,

szoba- és czégefestő.

Lakásom III. tized 191. szám Weinmann Salamonnál.

Pintér István

kistőkei tanyáján 2 kazal here-szénája van, öl számra is eladó. 2V3

Hirdetés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesíteni, hogy a megnyiló tavaszi évadra, a szobafestéshez szükséges újdivatu, izléses mintákkal láttam magamat el, s már most felhívom a t. közönség figyelmét, hogy a szakmámba vágó munkákat a legjutányosabb árszámítással vállalom el; ugyszintén mindennemű mázólo munkát, czégtáblairást fára, vászonra, falra vagy üvegre, valamint aranyozást és bronzolást.

Javításoknál a legmérsékeltőbb munkadíjat számítom.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve

tisztelettel

Hegedűs Márton,

2 szoba-czimfestő és mázólo.

Lakásom I. t. 225. sz. Ugrai kovács-féle saját házamban.

Üzlet-vétel.

Tisztelettel tudatom hogy, ifj. Varga Imre czég alatt 5 éven át fenn állt rőfős és rövidáru kereskedést megvettem s azt

B u d a y I m r e

czégem alatt az üzlet eddigi helyiségében kispiacon tovább folytatni fogom.

Tizenkét évi működésem melyet e szakmában töltöttem s a rendelkezésemre álló eszközök azon kellemes helyzetbe juttatnak, hogy az átvett üzletet sokkal nagyobb jelentőségre fogom emelni.

Raktárom a kézmű-,divat és rövidárukban oly dusan és változatosan van felszerelve, hogy ezen czikkeken hasonnemű üzletekkel annál is inkább kiálja a versenyt, mert elsőrendű gyárakkal állván összekötésben, t. vevőimet a legnagyobb előnyökben részesíthetem.

Főczélom: úgy a helybeli mint a vidéki közönség érdekeit szem előtt tartva jóminőségű árukkal a legolcsóbban pontos és lelkiismeretes kiszolgáltatás által az eddig irántam tanusított szives bizalmat továbbra is kiérdemelni.

Szentés, 1894. február hó.

kiváló tisztelettel

Buday Imre.